

260

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 września 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad zawierania i wykonywania umów wydawniczych o wydanie utworów w formie książkowej oraz zasad i stawek wynagradzania za te utwory.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. z 1952 r. Nr 34, poz. 234 i z 1975 r. Nr 34, poz. 184) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1982 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad zawierania i wykonywania umów wydawniczych o wydanie utworów w formie książkowej oraz zasad i stawek wynagradzania za te utwory (Dz. U. Nr 42, poz. 277) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawki wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane do utworów przyjętych po dniu 1 stycznia 1982 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

261

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 września 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i stawek wynagrodzenia twórców dzieł plastycznych oraz umów o wykonanie lub wykorzystanie tych dzieł.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. z 1952 r. Nr 34, poz. 234 i z 1975 r. Nr 34, poz. 184) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1977 r. w sprawie zasad i stawek wynagrodzenia twórców dzieł plastycznych oraz umów o wykonanie lub wykorzystanie tych dzieł (Dz. U. Nr 36, poz. 158) wprowadza się następujące zmiany:

A) w załączniku nr 2 do rozporządzenia:

1) stawki wynagrodzeń określone w działach I—III i V—VIII podwyższa się o 80%,

2) w dziale II Grafika w uwagach do tabeli G III. Grafika ekranowa:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tabela dotyczy dzieł o charakterze graficznym lub malarskim, przeznaczonych dla telewizji i filmu. W razie wykonania dzieła techniką prostą stosuje się stawki wynagrodzeń obniżone o 30%.”

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wynagrodzenie nie obejmuje kosztu tworzywa, które dostarcza zamawiający.”

3) w dziale IV Scenografia:

a) w tabeli S I. Scenografia widowiskowa:

— stawki wynagrodzeń podwyższa się o 100%,

— w uwagach do tabeli dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Wynagrodzenie nie obejmuje kosztu tworzywa, które dostarcza zamawiający.”

b) w tabeli S II. Scenografia filmowa:

— tekst tabeli otrzymuje brzmienie:

poz.	rodzaj dzieła	wynagrodzenie łącznie zł
„A. Filmy fabularne:		
1.	Film pełnometrażowy kinowy	73 000 — 195 000
2.	Film niepełnometrażowy, serial telewizyjny (za ca 30 min. ekranowych)	14 500 — 39 000
B. Filmy dydaktyczne:		
1.	Inscenizacja prosta	6 000 — 24 000
2.	Inscenizacja złożona	12 000 — 48 000
C. Drobne formy filmowe:		
1.	Forma prosta	3 000 — 12 000
2.	Forma złożona	6 000 — 24 000”

— w uwagach do tabeli ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Szczegółowe zasady wynagradzania za realizację filmów oraz premie za poziom artystyczny i wyniki ekonomiczne regulują odrębne przepisy.”

— w uwagach do tabeli dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wynagrodzenie nie obejmuje kosztu tworzywa, które dostarcza zamawiający.”

c) w tabeli S III. Film animowany:

— stawki wynagrodzeń podwyższa się o 100%.

— w uwagach do tabeli dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wynagrodzenie nie obejmuje kosztu tworzywa, które dostarcza zamawiający.”

B) w załączniku nr 3 do rozporządzenia:

1) w § 1 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach: „w zakresie” dodaje się wyrazy: „wyłącznej eksploatacji filmu we wszelkich technikach i z użyciem wszelkich środków technicznych, w tym również prawo do eksploatacji filmu w technikach i z użyciem środków wideofonicznych³⁾”;

2) na końcu dodaje się odnośnik³⁾ w brzmieniu: „³⁾ dotyczy umów, w których dzieło plastyczne będzie wykorzystane w filmie”.

§ 2. 1. Stawki wynagrodzenia uwzględniające zmiany ustalone w § 1 stosuje się do umów zawartych po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Stawki wynagrodzenia uwzględniające zmiany ustalone w § 1 mogą być również zastosowane do umowy zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeżeli utwór został przyjęty po tym dniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

262

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1983 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania pracownikom naukowo-dydaktycznym, pracownikom naukowym oraz mianowanym pracownikom dydaktycznym urlopów dla celów naukowych, artystycznych lub kształcenia zawodowego.

Na podstawie art. 151 ust. 5 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni, pracownicy naukowemu oraz mianowani pracownicy dydaktyczni zatrudnieni na stanowiskach określonych w art. 131 ust. 2, art. 141, 142 i 173—175 oraz pracownicy, o których mowa w art. 172 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176), zwanej dalej „ustawą”, mogą otrzymać na umotywowany wniosek urlop bezpłatny w celu prowadzenia działalności naukowej, artystycznej lub podnoszenia kwalifikacji zawodowych, pod warunkiem że nie spowoduje to zakłócenia w toku pracy szkoły.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony na okres nie przekraczający 3 lat. W uzasadnionych wypadkach okres ten może być przedłużony, nie dłużej niż o rok.

§ 2. 1. Pracownicy, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą otrzymać urlop płatny, jeżeli umożliwi to:

1) przyspieszenie zakończenia prac badawczych lub artystycznych istotnych z punktu widzenia nauki, gospodarki lub kultury narodowej, wynikających z planu prac badawczych szkoły,

2) odbycie stażu naukowego lub zawodowego, na który zostali skierowani zgodnie z planem doskonalenia nauczycieli akademickich, zatwierdzonym przez rektora szkoły.

2. Okres urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać roku.

§ 3. 1. Na wniosek profesora, docenta lub innego pracownika naukowo-dydaktycznego ze stopniem nauko-

wym doktora habilitowanego zwolnienie z zajęć, o którym mowa w art. 151 ust. 3 ustawy, może być połączone ze skierowaniem na staż krajowy lub zagraniczny.

2. Okresy 7-letnie, o których mowa w art. 151 ust. 3 ustawy, liczy się:

1) dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach profesora lub docenta oraz dla innych pracowników naukowo-dydaktycznych posiadających stopień doktora habilitowanego w dniu wejścia w życie ustawy — od dnia 1 września 1982 r.,

2) dla pracowników, którzy zostali zatrudnieni na stanowisku profesora lub docenta, oraz dla pracowników, którzy uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego po dniu 1 września 1982 r. — od dnia zatrudnienia na stanowisku profesora lub docenta albo od dnia zatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Rektor szkoły wyższej jest zobowiązany zapewnić realizację uprawnienia, o którym mowa w art. 151 ust. 3 ustawy, w sposób nie kolidujący z zadaniami dydaktycznymi i pracami organizacyjnymi szkoły.

§ 4. 1. Decyzje o udzieleniu urlopów oraz o zwolnieniu z zajęć, o których mowa w art. 151 ust. 1—3 ustawy, podejmuje rektor szkoły wyższej na wniosek rady wydziału (rady instytutu) jednostki organizacyjnej szkoły, w której jest zatrudniony pracownik.

2. Decyzje w sprawach urlopów oraz zwolnień z zajęć, związane z wyjazdem za granicę, są podejmowane z uwzględnieniem przepisów regulujących kierowanie do pracy lub na wyjazdy w celach szkoleniowych i naukowych za granicę.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski